

af fremløst saaa tilfølgende og saaa lidet forberedt, at man ikke ret vel kan slutte Noget deraf med Hensyn til det Resultat, der vil kunne ventes, naar en saadan Bestyrelse ordnes paa en hensigtsmæssig Maade.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke videre indlade mig paa den foreliggende Tillægsbevilling. Jeg tager kun Ordet for at udtale, at jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), i hvad han udtrede om Hensigtsmæssigheden af en anden Ordning med Hensyn til Bestyrelsen af Statens Bygningsvæsen. Det er en Sag, som Ministeriet allerede har under Overveelse, og jeg nærer den Tro, at den vil kunne ordnes omtrent paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand nævnte, uden at man derfor behøver at komme til foreslåede Gager.

Tscherning: Da det Ord „Overbygningsdirecteur“ er brugt, vil jeg kun forvare mig imod, at jeg paa nogen Maade troer, at Sagen vil kunne ordnes med en Overbygningsdirecteur. Saasnart denne ikke bliver det Redskab, man vil betjene sig af for at varetage de Sager, hvorefter der her er Spørgsmaal; saasnart det Hele ikke bliver indrettet umiddelbart under Ministeriet som et Contoir, et Bureau, men det derimod bliver en saadan for sig selv opstillet og derved meget afhængig Directeur, saa bliver det bebyrdende og meget kostbart. Jeg har seet i det Hele taget uheldige Følger af Directeuriet; der er Directører, som ere i Ministeriet, og som i Grunden ikke er Andet end et Navn for Departementschefer. Det kunde være meget hensigtsmæssigt, hvis de vare det, og kun vare det, de skulle være, og kun gjorde, hvad man fordrer af dem, det kunde da ialtfald gaae an; men de, der paa den Maade gaae løse og paa deres egen Haand, og gaae den hele Storhed af den ministerielle Styrelse, uden Ansvarlighed, uden at møde her, de gjøre meget mere Skade end Gavn. Efterat jeg har omtalt denne Sag, skal jeg endnu gjøre en Bemærkning. Vi have efterhaanden seet paa de Overslag, der blive os meddeelte, at

andee af Bygningssummen som det, der skal anvendes til Dækning af Udgifterne til Bygningsinspecteur, Bygningsdirecteur etc. Det kan være meget hensigtsmæssigt paa Overslaget, men jeg har siden seet, at man paa Regningen ligeledes betaler Bygningsinspectøren procentvis. Det er det Uheldigste, man kan komme til; thi jo dyrere Bygningen bliver, desto større bliver jo vedkommende Bygningsinspectørens Indtægt. Man skulde derimod betale ham i Forhold til det, han besparede paa Overslaget, og komme til et Maximum af Overslaget, saa at han, naar han overskred dette, fik slet Intet; derved vilde vi komme til et langt bedre Forhold end procentvis at betale Inspectøren, hvilket er urigtigt. Vi ere komne endnu til een Ting, som heller ikke er heldig, det er, at vi efter mit Skjønnende betale Bygningsinspectørerne især under Underviisningsministeriet meget høit, og saa sørge vi endda for ved enhver Leilighed at have en Conducateur, som vi i Grunden, naar vi først havde Overslag og Tegninger, kunde bruge som Bygningsinspecteur, uden at der behøvedes nogen anden Bygningsinspecteur. Betalingen til disse Conducateurer burde under alle Omstændigheder afholdes af Bygningsinspectørerne eller Bygningsdirectørerne, naar man betaler dem procentvis og i Grunden ganske saaledes, som det er anført paa Overslaget. Naar man undersøger den foreliggende Tillægsbevillingslov, vil man see, hvilke betydelige Udgifter der tynde paa Bygningerne for Tilsynet med deres Opførelse.

Kayser: Netop fordi jeg ikke vil have en Overbygningsdirecteur med en Virksomhed som den, den ærede Rigsdagsmand beskrev, tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at man Intet kunde udlede af den Virksomhed, der hidtilgere var udviklet i den Retning, og heller Intet deraf kunde slutte om, hvad der kunde opnaaes ved en saadan Organisation af en Overbestyrelse og ved at man ved en heldig Ordning bragte Eenhed tilveie i det hele Forhold.

M. Sage: Ved den forelagte Tillægsbevillingslov for 1859—60 blive vi underrettede om, at Handelspladserne i Sunavats og